

7

**ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ
ΤΗΣ
ΝΕΩΤΕΡΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ**

8086

707.4
GR
1964
ΠΡΩ

ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ
ΓΑΛΑΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ
ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ
ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΑΖΑΡΗΣ
ΜΗΛΙΑΔΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ
ΠΑΡΘΕΝΗΣ
ΠΕΡΒΟΛΑΡΑΚΗΣ

20169
707.4 GR
1964 PRO

1964 PRO

Ἡ Γκαλερί Ἀθηνῶν Χίλτον ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλία νὰ καλέσῃ ὀρισμένους ἀπὸ τοὺς γνωστότερους Ἑλληνας ζωγράφους ποὺ συνέβαλαν, ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, στὴν δημιουργία τῆς Νεώτερης Ἑλληνικῆς Ζωγραφικῆς.

Δυστυχῶς ὁ χώρος τῆς Γκαλερί δὲν ἐπιτρέπει εὐρύτερη παρουσίαση καλλιτεχνῶν.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Γκαλερί ἔχοντας ὑπ' ὄψει τῆς πιθανῆς ἐλλείψεως μιᾶς παρόμοιας τόσο σημαντικῆς προβολῆς προσφέρει αὐτῇ τὴν ἔκθεση σὰν ἕνα χαιρετισμὸ στὴν γενεὰ ποὺ ἔφερε τὸ πρῶτο μήνυμα τοῦ καινούργιου στὴν Ἑλληνικὴ Τέχνη.

Καὶ εὐχαριστεῖ τοὺς κ. κ. Ι. Κοσμαδόπουλο, Α. Φωκά, Α. Χατζόπουλο καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν γιὰ τὴν παραχώρηση τῶν ἔργων Γαλάνη καὶ Παρθένη, καθὼς ἐπίσης ὅσους εὐγενῶς τῆς ἐδάνεισαν ἔργα τῶν ἄλλων ζωγράφων.-

Δεκέμβριος 1964.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἄς ξαναγυρίσουμε, λοιπόν, στὰ χρόνια τῆς παλῆς νιότης, τότε πού ἡ «φυγή» ἀπ' τὴν πραγματικότητα ἦταν ἐπιταγὴ ἄγνωστη καὶ πού ἡ στάση τῶν ἀνθρώπων ἀπέναντι στὴ ζωὴ, στὴ φύση, τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν κοινωνία ἦταν περισσότερο καταφατική, χωρὶς νὰ εἶναι λιγότερο ἐπαναστατική, ὅπως φαντάζονται σήμερα οἱ νέοι.

Εἶναι μιὰ ἀξιοσημείωτη μέρα τῆς λιγοσέλιδης ἱστορίας τῆς Τέχνης μας ἐκεῖνη τοῦ 1919 πού παρουσιάστηκε στὰ γραφεῖα τοῦ «Ελευθέρου Τύπου», ἡ πρώτη ἐκθεση τῆς νεοσύστατης «Ὁμάδας Τέχνη» - ὄχι γιατί τάχα ἐγινε τότε κάποιο ἀναπάντεχο θαῦμα, ἀλλὰ γιατί τότε συνειδητοποιήθηκε σὲ πολλοὺς καλλιτέχνες, μὰ πολὺ περισσότερο στὸ ἑλληνικὸ κοινό, ἡ ἔννοια τῆς «ἐξέλιξης», καὶ στὴν τέχνη, ὅπως καὶ σὲ ὅλα τὰ ἄλλα φαινόμενα τῆς ζωῆς.

Ὡς τότε, ἓνας ἀκαδημαϊκὸς νατουραλισμὸς, ἀπότοκος τῆς χειρότερης περιόδου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μονάχου, εἶχε δημιουργήσει μιὰ πάγια ἀντίληψη ὅτι πέρα ἀπ' αὐτὸν καὶ πέρα ἀπ' τὴ θεματογραφία του τὴν ἱστορικο-ἠθογραφική, δὲν ὑπῆρχε πλοῖο, δὲν ὑπῆρχε ὁδὸς γιὰ τὴν τέχνη.

Ἡ τρίτη γενιὰ τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Νέας Ἑλλάδας - γιατί ἡ ἱστορία τῆς τέχνης μας ἀρχίζει πολὺ πρόσφατα - ἐλάτισε τὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου καὶ προσανατολίστηκε στοὺς ἀνοικτοὺς ὁρίζοντες τοῦ Παρισιοῦ. Ἀπὸ τότε μπαίνομε σὰν σύνολο συνειδητὰ στὸν κόσμο τῆς εὐρωπαϊκῆς τέχνης. Μονωμένα τιμητικὰ παραδείγματα ὑπάρχουν, βεβαίως καὶ πρὶν - ὀμαδικὴ ὅμως, συνειδητὴ καὶ ὑπεύθυνη προσχώρηση στὸν εὐρωπαϊκὸ ἄνθρωπο πετυχαίνεται μόνον τώρα.

Ἀπὸ τότε τὰ καλλιτεχνικά του προβλήματα γίνονται δικὰ μας, ἀπὸ τότε ἀρχίζομε νὰ λογοδοτοῦμε στὸ πνεῦμα τῆς Τέχνης κι' ὄχι στὴν ἀληθοφάνεια τῆς ἐξωτερικῆς ὄψης τῶν ἀντικειμένων. Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δὲν ἀρνήθηκαν ποτὲ τὸ ἀντικείμενο· τὸ κατὰκτησαν σὰν μέσο, τὸ ἐρεῦνησαν, τὸ ἀνασύνταξαν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐμφάνισαν.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι κι' οἱ καλλιτέχνες τῆς «Ὁμάδας Τέχνη» ἐμεταπράτησαν στὴ χώρα μας ξένες ἰδέες, ἀκριβῶς ὅπως κάνουν καὶ σήμερα οἱ «ἀφηρημένοι» νέοι. Ἀλλὰ μὲ τὸ ν' ἀντλήσουν τότε ἀπὸ γόνιμες πηγές, ἔλυσαν τὰ μάγια κι' ἀποδέσμευσαν πλούσιες ἱκανότητες. Ἄν ἐξαιρέσουμε μερικὲς ἐξαιρετικὲς προσωπικότητες, πού ναντοῦ καὶ πάντοτε ἀκολουθοῦν δικούς τους νόμους, ὀμαδικὰ οἱ νέοι τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης ἐπλούτησαν τοὺς προβληματισμούς μας καὶ ἐξύψωσαν τὸ ἐπίπεδο τῆς ζωγραφικῆς μας κατὰ τὸ βαθμὸ πού ἐμείωσαν τὴ δουλικὴ ἀντιγραφή καὶ τὴ μίμηση, ὄχι μόνο τῆς φύσης, ἀλλὰ καὶ τῆς Τέχνης.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι κι' αὐτοὶ ξάφνιασαν τότε τοὺς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους, ὅπως τοὺς ξαφνιαζοῦν καὶ σήμερα οἱ μοντέρνοι. Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴμαστε δίκαιοι καὶ νὰ τοὺς ἀναγνωρίσουμε ὅτι δὲν στήριξαν στὸ ξάφνιασμα τὴν προβολή τους. Ἄν καὶ πέρασαν κι' αὐτοὶ ἀπὸ μιὰ μεγάλη καὶ κουραστικὴ κι' ἐκνευριστικὴ περιπέτεια, μιὰ γενικώτερη ἀνησυχία τοῦ καιροῦ: ὅτι καθῆκον τους ἦταν - τάχα - νὰ δημιουργήσουν μιὰ ἰδιότυπη καὶ καθαρόαιμη «ἑλληνικὴ τέχνη», στάθηκαν ὡστόσο πιστοὶ καὶ σεμνοὶ στὴν καλλιέργεια τῆς ζωγραφικῆς ποιότητος κι' αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο χειροπιαστὸ κέρδος πού ἀπόμεινε ἀπ' τὴν περιπέτεια αὐτή.

Ἡ καλὴ τέχνη εἶναι ἐθνικὴ τέχνη.

Οἱ ἄνθρωποι μὲ τοὺς λευκοὺς κροιάφους ποὺ ἐκθέτουν σήμερα, εἶναι οἱ πρωτοπόροι ἢ ἂν θέλετε, οἱ ἐπαναστάτες τοῦ 1920. Ἦταν μιὰ εὐτυχὴς ἔμπνευση τῆς Γκαλερί Ἀθηνῶν Χίλτον νὰ τοὺς συγκεντρώσει. Ἔτσι, καθὼς δὲν ὑπάρχει ἀκόμα στὸν τόπο μας μιὰ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη τῆς σύγχρονης τέχνης μας, εἶναι μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ τοὺς προσέξουν καὶ τὸ κοινὸ καὶ οἱ νέοι καλλιτέχνες - ἰδιαιτέρως οἱ ἀπὸ τοκοὺ ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν ὅτι μόνον ἀπ' αὐτοὺς ἀρχίζει ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἱστορία. Καὶ νὰ διδαχθοῦν.

Ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτη τῆς Τέχνης ἔχει διαπιστώσει ὅτι πέρα ἀπ' τὶς ἐναλλασσόμενες τεχντροπίες, ὑπάρχει ἓνα ἐσωτερικὸ ὠρίμασμα ποὺ εἶναι προσωπικὴ ὑπόθεση κάθε ἀξίου τεχνίτη ποὺ ἀσκεῖ υπεύθυνα τὴν τέχνη συνυφασμένη μὲ τὴ ζωὴ. Ἐνα ὠρίμασμα ποὺ φέρνει στὴ συγκέντρωση, τὴν ἀπλούστευση, τὸν αὐτοπεριορισμὸ στὸ κύριο, στὸ λακωνικόν. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ τῆς τελευταίας Πιετὰ τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου, δὲν εἶναι διαφορὰ στὸ στυλ, ἀλλὰ γεφύρωση ἐνὸς χάσματος μὲ τὴν ἀσκησὴ μιᾶς μεγάλης ψυχῆς. Στὰ στερνοπαῖδια τῶν παλῶν ἐπαναστατῶν ποὺ εἶναι κρεμασμένα σ' αὐτὴ τὴν ἐκθεση, ὑπάρχει αὐτὸ ὠρίμασμα μέσα στὴ δική τους τεχντροπία; Ἄν ναί, τότε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐκέρδισαν τὴ ζωὴ καὶ δημιούργησαν - μὲ τί ἀγῶνες! - τὸν ἑαυτὸ τους. Ἄν ὄχι, τότε μένουν ξεκρέμαστοι πρωτοπόροι χωρὶς δικαίωση, ἐπαναστάτες χωρὶς περιεχόμενον. Ἄς συλλογιστοῦν οἱ ὀρμητικοὶ μοντέρνοι ὅτι ὑπάρχουν καὶ τέτοιοι, τοὺς λένε ratés.

Γιατὶ οἱ τεχντροπίες ὅλες περνᾶνε καὶ οἱ κρόταφοι πάντα λευκαίνονται. Ἐνα δὲν θὰ περάσει ποτέ: ἡ λαχτάρα κάθε ἀξίου τεχνίτη καὶ κάθε ἀξίου φιλότεχνου γιὰ τὴν ποιότητα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΛΙΑΔΗΣ

ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ

Γεννήθηκε στη Λάρισα τὸ 1898. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν.

Ἐλαβε μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ: 1934 Μπιεννάλε Βενετίας, 1937 Διεθνῆ Ἐκθεση Παρισίων, 1940 Κάιρο καὶ Στοχλόμη, 1953 Ρώμη καὶ Ὀττάβα, 1954 Βελιγράδι, στὸ Γκότεμποργκ, Σάο Πάολο, III Μπιεννάλε Ἀλεξανδρείας, Λουγκάνο, Βουκουρέστι, Μόσχα, Βρυξέλλες, Μπουένος-Ἀϊρες κ.ά.

Ἐλαβε μετάλλιον στὴν Ἐκθεση Παρισίων καὶ τὸ 1939 τὸ Α' Βραβεῖο στὴν Ἐκθεση Βιβλίου.

Ἐξετέλεσε τοιχογραφίες σὲ ναοὺς καὶ ἐξέδωσε καλλιτεχνικὰ λευκώματα.

Ἔργα του βρῖσκονται σὲ δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

1.	«Προσωπογραφία»	1931	Ἀνήκει
2.	«Τὸ Καράβι»	1962	Δραχμῶς 20.000

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Γεννήθηκε στὸ Γαλαξίδι τὸ 1902. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ 1927 παρουσιάζει τὴν πρώτη του ἀτομικὴ ἐκθεση καὶ ἔκτοτε ἐξέθεσε μόνος του ἢ ὁμαδικὰ στὴ Βενετία, Ρώμη, Παρίσι, Βιέννη, Σόφια, Βελιγράδι, Πράγα, Ὄσλο, Στοχλόμη, Γκότεμποργκ, Ὀττάβα, Νέα Ὑόρκη, Οὐάσιγκτον, Ἀλεξάνδρεια, Κάιρο.

Τὸ 1964 ἔλαβε μέρος στὴ Μπιεννάλε Βενετίας. Ἐξετέλεσε τὶς ἀγιογραφίες τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου στὸ Νιτήτροιτ Η.Π.Α.

Ἀπὸ τὸ 1927 ἔχει σκηνογραφεῖ περὶ τὰ 60 θεατρικὰ ἔργα. Τὸ 1930 ἔλαβε τὸ Μπενάκειο Βραβεῖο διὰ τὶς ἀγιογραφίες τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, τὸ 1960 τὸ τοπικὸ Βραβεῖο Γκούγκενχαϊμ.

Ἔργα του βρῖσκονται σὲ πολλὲς ἰδιωτικὲς συλλογὲς καὶ στὶς Πινακοθήκες Ἀθηνῶν, Στοχλόμης, Βελιγραδίου, Σόφιας καὶ Σάο Πάολο.

3.	«Τοπίο»	1929	Ἀνήκει
4.	«Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα»	1963	Δραχμῶς 8.000

ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1894. Σπούδασε στο Παρίσι. Παρουσίασε έργα του σε πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Το 1919 ίδρυσε μετά των ζωγράφων Τακωβίδη, Λύτρα, Τριανταφυλλίδη, Μαλέα και Παρθένη την Ομάδα Τέχνης, και το 1934 την πρώτη Έλευθέρα Σχολή Ζωγραφικής που λειτούργησε έως το 1940.

Το 1935 εξέθεσε στη Μπιεννάλε Βενετίας, το 1937 στη Διεθνή Έκθεση Παρισίων όπου έλαβε αργυρούν μετάλλιον και το 1947 στο Μουσείο Τέχνης της Στοκχόλμης. Το 1939 εξελέγη Διευθυντής των Παραρτημάτων της Σχολής Καλών Τεχνών.

Έργα του βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

5.	«Αυτοπροσωπογραφία»	Ανήκει
6.	«Υδρα»	1964 Δραχμάς 18.000

ΓΑΛΑΝΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1882. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών και στο Παρίσι όπου διαμένει μονίμως.

Στη Γαλλία έγινε άμεσα γνωστός με τις εικονογραφίες του στα σατυρικά περιοδικά «Rire», «Assiette au Beurre», το «Simplissimus» του Μονάχου. Ως ζωγράφος και χαλκογράφος έδωσε δείγματα εξαιρετικής ιδιοφυΐας φιλοτεχνήσας έργα του Ζεράρ ντε Νερβάλ, του Αντρέ Σουαρές, του κόμισος Γκοβινώ, τα Ειδύλλια του Θεοκρίτου κ.ά.

Εξελέγη καθηγητής στην έδρα χαρακτηριστικής της Ecole des Beaux Arts του Παρισιού και έγινε μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας. Του άπνευμήθη το παράσημο του Ιππότη της Λεγεώνας της Τιμής.

Βιβλιογραφία: Georges Galoy-Galanis.

Έργα του βρίσκονται στα σημαντικότερα Μουσεία της Ευρώπης καθώς και σε ιδιωτικές συλλογές.

7.	«Σπουδή»	1925	Ανήκει
8.	«Σχέδιο»	1928	Δραχμάς 8.000

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Ο ΚΡΗΣ

Γεννήθηκε στη Κρήτη τὸ 1892. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν μὲ καθηγητὰς τοὺς Ἰακωβίδη, Γερασιώτη, Βικᾶτο, Ροῦλὸ καὶ στὴν Ἀκαδημία τῆς Μπολόνιας νοπογραφία κοντὰ στὸν Ροβεροῖ.

Ἔλαβε μέρος σὲ ὅλες τὶς Πανελλήνιες ἐκθέσεις καθὼς καὶ σὲ ἐκθέσεις ἐξωτερικοῦ στὸ Παρίσι, Βενετία, Στοκχόλμη, Σίδνεϋ, Κάιρο, Βελιγράδι, Βουκουρέστι, Μόσχα.

Τὸ 1947 ἐξελέγη Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν. Τὸ 1924 ἔλαβε τὸ Α΄ Βραβεῖο τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, τὸ 1936 τὸ Βραβεῖο τῆς Πανελληνίου, τὸ 1962 τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Πόλεως Ἰωαννίνων.

Ἔργα του βρίσκονται σὲ δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό.

9.	»Πορτραῖτο τοῦ Λογοτέχνη Ροδοκανάκη»	1934	Ἀνήκει
10.	»Πορτραῖτο Νέου»	1957	Ἀνήκει

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Σπούδασε ζωγραφικὴ καὶ χαρακτικὴ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Δρέσδης καὶ στὸ Παρίσι. Συμμετείχε σὲ ὅλες τὶς Πανελλήνιες ἐκθέσεις, τὸ 1930, 1933, 1936, 1950 παρουσίασε ἔργα του σὲ ἀτομικὲς στὴν Ἀθήνα.

Ἔλαβε μέρος στὴ Μπιεννάλε Βενετίας τὸ 1934, στὴ Πράγα, στὴ Διεθνή Ἐκθεση Παρισίων τοῦ 1937, στὴ Ληψεία, Στοκχόλμη, Διεθνή Ἐκθεση Καΐρου, Βελιγράδι, Διεθνή Χαρακτικῆς Παρισίων καὶ Ἑλληνικῆς Χαρακτικῆς στὸ Μουσεῖο Γενεύης, Σαντιάγο, Μπιεννάλε τοῦ Σάο Πάολο, Μόσχα, Λένινγκραντ, Ἱερουσαλήμ, Τόκιο, V Μπιεννάλε Ἀλεξανδρείας.

Τὸ 1937 βραβεύτηκε στὴν Exposition Internationale des Arts et Techniques στὸ Παρίσι, 1938 στὴν Α΄ Πανελλήνιο, 1962 ἔλαβε τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον τῆς Πόλεως τῶν Παρισίων, 1963 τὸ Diplôme D'Honneur de L'Art Libre, 1963 Β΄ Βραβεῖο Χαρακτικῆς στὴ Μπιεννάλε Ἀλεξανδρείας.

Ἔργα του βρίσκονται στὴ Πινακοθήκη Ἀθηνῶν, στὸ Μουσεῖο τοῦ Μπόστον, στὸ Μουσεῖο Ἀλεξανδρείας καὶ σὲ πολλὲς δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό.

11.	»Μοναστήρι»	1958	Δραχμὰς	15.000
12.	»Σύνθεσις»	1963	Δραχμὰς	15.000

ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ

Γεννήθηκε στο Μορφοβουϊνι των Αγράφων το 1897. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών. Έλαβε μέρος στις Πανελλήνιες εκθέσεις και παρουσίασε επανειλημμένως έργα του σε ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις της Ελλάδος. Εξέθεσε επίσης στη Νέα Υόρκη, Μόσχα, Βελιγράδι και Αλεξάνδρεια. Έργα του βρίσκονται στην Εθνική Πινακοθήκη καθώς και σε πολλές δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

13.	«Θεσσαλικό Χωριάτικο Σπίτι»	1928	Ανήκει
14.	«Καπνοχώραφο»	1964	Δραχμάς 7.000

ΓΟΥΝΑΡΟ

Γεννήθηκε στη Σωζούπολη Βουλγαρίας. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών και στο Παρίσι με Αβερόφειον ύποτροφία, όπου παρουσίασε έργα του σε διάφορα Salons και ατομικές εκθέσεις. Από το 1931 εκθέτει σε ατομικές και Πανελλήνιες στην Αθήνα και σε ομαδικές στο εξωτερικό. Το 1957 το Γαλλικό Ίνστιτούτο Αθηνών εξέδωσε τόμο μονογραφίας με τίτλο «Gounaro». Το 1958 έλαβε το διά την Ελλάδα Βραβείο Guggenheim International. Έξετέλεσε τοιχογραφία στην αίθουσα του Συμβουλίου της Δημοκρατίας Αθηνών. Έργα του βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

15.	«Γυναικεία μορφή»	1929	Ανήκει
16.	«Γυναικεία μορφή σε τοπίο»	1964	Δραχμάς 23.000

ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1889. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών και υπήρξε μαθητής του Ίακωβίδη. Έλαβε μέρος σε Πανελλήνιες εκθέσεις και σε εκθέσεις στο Παρίσι, Ρώμη, Αίγυπτο, Βιέννη, Βελιγράδι, Πράγα, Στοκχόλμη, Σόφια. Παρουσίασε έργα του σε επίτα άτομικές εκθέσεις. Το 1933 έλαβε το αργυρούν μετάλλιον της Πανελληνίου Έκθεσεως. Το 1938 εξέθεσε χαρακτική στη Μπιεννάλε Βενετίας και το 1957 στη Μπιεννάλε του Τόκιο. Το 1960 έλαβε τον Ταξιόρχη του Φοίνικος. Έργα του βρίσκονται στη Πινακοθήκη Αθηνών καθώς και σε Μουσεία και συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

17.	«Σχέδιο Ι»	1963	Δραχμάς	3.000
18.	«Σχέδιο ΙΙ»	1964	»	3.000

ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στο Βόλο το 1895. Σπούδασε στη Γερμανία, Γαλλία και Αγγλία. Έλαβε μέρος σε όλες τις Πανελλήνιες εκθέσεις καθώς και σε ομαδικές στο Παρίσι, Στοκχόλμη, Νέα Υόρκη, Σίδνεϋ κ.ά. Παρουσίασε έργα του σε δεκαπέντε άτομικές εκθέσεις στην Ελλάδα. Στο εξωτερικό εξέθεσε στο Παρίσι και Λονδίνο. Το 1936 και 1938 έλαβε μέρος στη Μπιεννάλε Βενετίας. Τιμήθηκε με το αργυρούν μετάλλιον της έκθεσεως Παρισίων. Έργα του βρίσκονται σε συλλογές εξωτερικού και Ελλάδος πολλά δε έχουν αγορασθή από το Έλληνικό Κράτος.

19.	«Από το Πήλιο»	1948	Δραχμάς	15.000
20.	«Λεῦκες»	1964	»	20.000

ΛΑΖΑΡΗΣ

Γεννήθηκε στη Λειβαδιά τὸ 1885. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν μὲ καθηγητὰς τοὺς Γερασιώτη, Ροιλὸ καὶ Ἰακωβίδη.

Ἀπὸ τὸ 1910 ἐκθέτει ἀνελλιπῶς σὲ ὁμαδικὲς καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις. Ἔλαβε μέρος σὲ ὅλες τὶς Πανελλήνιες καὶ βραβεύθηκε δις (1940, 1948).

Στὸ ἐξωτερικὸ ἐξέθεσε στὴ Μπιεννάλε Βενετίας 1934, Στοκχόλμη, Ὁσλο, Κοπεγχάγη, Κάιρο, Βελιγράδι, Μόσχα, Ἀλεξάνδρεια, Μάρμπουργκ, Βρυξέλλες, Μπουένος - Ἄγρες.

Ἔργα του βρίσκονται σὲ πολλὲς δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

21.	«Ἀνθη»	1918	Ἀνήκει	
22.	«Τοπίο»	1964	Δραχμὰς	20.000

ΜΗΛΙΑΔΗΣ

Γεννήθηκε στὴ Χίο τὸ 1886. Σπούδασε στὸ Μόναχο καὶ Παρίσι ὅπου καὶ ἐξῆσε ἐπὶ 30 χρόνια.

Ἐξέθεσε ἐπανειλημμένως στὸ Salon des Artistes Francais. Τὸ 1927 ἔλαβε τὸ Diplome D'Honneur τῆς ἐκθέσεως Bordeaux.

Ἔργα του βρίσκονται στὸ Μουσεῖο Λουξεμβούργου στὸ Παρίσι, σὲ πολλὲς ἰδιωτικὲς συλλογὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ καθὼς καὶ στὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη Ἀθηνῶν, Ρόδου, Ἰωαννίνων.

23.	«Moret sur Loing»	1928	Δραχμὰς	35.000
24.	«Πόρος»	1945	»	7.000
25.	«Τοπίο»	1964	»	7.000

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Γεννήθηκε στη Κωνσταντινούπολη. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών 'Αθηνών. Λαμβάνει τακτικά μέρος στις Πανελλήνιες εκθέσεις.

Παρουσίασε έργα της σε πολλές ατομικές εκθέσεις καθώς και σε εκθέσεις στο εξωτερικό: Στοχόλμη, Γκότεμποργκ, Λονδίνο, Νέα Υόρκη, Σόφια, Κάιρο, 'Αλεξάνδρεια, Βερολίνο, Μόσχα, Βρυξέλλες κ.ά.

Έργα της βρίσκονται σε πολλές δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην 'Ελλάδα και στο εξωτερικό.

26. «Προσωπογραφία» 1932 'Ανήκει
27. «Από τὰ Γιάννενα» 1964 Δραχμᾶς 6.000

ΠΑΡΘΕΝΗΣ

Γεννήθηκε στην 'Αλεξάνδρεια τὸ 1879. Τὸ 1894 πῆγε στὸ Κάιρο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴ Βιέννη ὅπου μαθήτευσε ἐπὶ ἕξη χρόνια κοντὰ στὸν Dieffenbach.

Σπουδὲς ἔκανε ἐπίσης καὶ στὸ Παρίσι. Ἦλθε στὴν 'Ελλάδα τὸ 1903. Τὸ 1919 ἐξέθεσε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Ζάππειο καὶ τὸ 1920 τιμήθηκε μὲ τὸ 'Εθνικὸ Ἀριστεῖο Τεχνῶν 'Αθηνῶν.

Τὸ 1929 διωρίσθηκε ἀριστείνδην καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ὅπου δίδαξε μέχρι τὸ 1947. Στὴ Διεθνή 'Εκθεση Παρισίων 1937 ἔλαβε χρυσοῦν βραβεῖον καὶ τὸν ἐπόμενο χρόνο στὴ Μπιεννάλε Βενετίας ἀγοράσθηκε ἕνας πίνακας του ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ Κράτος.

Έργα του βρίσκονται στὴν 'Εθνικὴ Πινακοθήκη, Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν, δημόσιες καὶ ιδιωτικὲς συλλογὲς στὴν 'Ελλάδα καὶ στὸ εξωτερικό.

28. «Ὁρφεὺς καὶ Εὐριδίκη» 'Ανήκει
29. «Στὴν Αὐλὴ τοῦ Μοναστηριοῦ (Πόρου)» 1928 'Ανήκει
30. «'Αρμονία» 'Ανήκει

ΠΕΡΒΟΛΑΡΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα τὸ 1887. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν μὲ καθηγητὰς τοὺς Λύτρα, Ἰακωβίδη, Ροϊλό.

Στὸ Παρίσι ἐπὶ πενταετία παρηκολούθησε ζωγραφικὴ στὴ Σχολὴ Jullien καὶ λιθογραφία στὸ ἐργαστήριο τῆς Ecole des Beaux Arts. Στὸ Salon des Artistes Français συμμετείχε μὲ ἔργα λιθογραφίας. Ὡς καλλιτεχνικὸς διευθυντὴς τῆς ἐταιρείας Γραφικῶν Τεχνῶν « Ἀσιώτιη-Ἐλκα » ἐξεπόνησε χαρτονομίσματα, γραμματόσημα, διαφημίσεις καὶ εἰκονογραφήσεις Σχολικῶν καὶ Παιδικῶν Βιβλίων.

Τὸ 1934 ἀτομικὴ του ἐκθεση στὴν αἴθουσα Στρατηγοπούλου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκθέτει σὲ ὅλες περίπου τὶς Πανελλήνιες ἐκθέσεις καὶ σὲ ὁμαδικὰς καθὼς καὶ στὸ ἐξωτερικὸ, Παρίσι, Στοκχόλμη, Μόναχο.

*Ἔργα του βρίσκονται σὲ Ὑπουργεῖα καὶ σὲ ἰδιωτικὰς συλλογὰς.

31.	« Νεκρὴ Φύσις »	1925	Δραχμὰς	6.000
32.	« Ἀττική »	1927	»	10.000
33.	« Ἀττική »	1930	»	2.500
34.	« Ὑπάτη »	1963	»	10.000